

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת עקב תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת עקב תשפ"ה – מציאות מלחמתית

כל העולם הזה הוא תפאורה לענין הזה. כל אחד יודע את תפקידו, כל אחד צריך לעשות את שליחותו. ואם נעשה את השליחות כראוי – "יִשְׁמַח ה' במעשיו". זו המטרה.

אם זה כל כך קל, אז למה זה לא כל כך קל...? כי אנחנו צריכים לזהות בנפשנו את היצר הרע. כדי לזהות אותו צריך לדעת את התורה, אבל צריך גם לדעת להתבונן בתוך הלב, בתוך הנפש, במחשבות, ברגשות ברצונות, בדמיונות, להכיר את מפת הקרב הפרטית ואת מפת הקרב הכללית של כלל עם ישראל וכלל העולמות – ואז לעשות בירור, לברור את המציאות: לראות מה יקרה אם אני בוחר ככה, מה יקרה אם אני בוחר ככה, מי מושך אותי לפה, מי מושך אותי לשם, איפה המלכודת, איפה הטעות – כי בהתחלה זה נראה שבן אדם הולך בדרך הטובה, פתאום הוא מסתבך.

'רגע, מה קרה? למה הסתבכתי אם חשבתי שבחרתי נכון?' – אה, אולי לא עשית את כל הבירור, אולי חלק היה נכון אבל היתה גם מלכודת בפנים של היצר הרע שלא ראית, ואז הנה, 'בום' – התפוצץ לך, כל התכנית הטובה שלך התקלקלה.

לזה אנחנו קוראים ב'דרך עץ החיים' 'לעשות בירור', בירור של מפת הקרב, לבדוק טוב טוב. יש הרבה שבילים, לאיפה כל שביל מוליך אותך?

תראו, פה יש שניים שהם כביכול מתחילים אותו דבר, אבל אז מתחיל להיות סדק קטן... תראו לאיפה הם הולכים – אחד נהיה צדיק, אחד רשע. תראה איזה מרחק נפער ביניהם.

ממה זה התחיל? מכלום, טעות קטנה בהתחלה, ועוד טעות, כי "מצוה גוררת מצוה ועברה גוררת עברה". ואנחנו אומרים: גם נפילה גוררת נפילה – כי אדם כבר נהיה יותר נפול, מסתלק ממנו האור האלקי, השכל האלקי, הוא נהיה בטמטום הלב, טמטום המח. לא שאין לו שכל, יש לו שכל רגיל, אין לו שכל בעניני אלקות, בעניני עבודת ה'. שמה מטושטש. ככל שאדם פוגם יותר, ככה הוא גס יותר ומבין

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת עקב תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח! כמו שאתם יודעים, אנחנו ננסה להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'. 'דרך עץ החיים', זו הדרך הרוחנית שלנו.

כן. רואים כאן בפרשה שמשו רבינו מחנך את עם ישראל, גם עושה סקירה היסטורית, גם צורב להם מחדש, מטעין להם מחדש את הזכרון – מה היה, איך היה, איפה היו החטאים, מה היו המקרים, מזהיר אותם, אזהרות של ה' יתברך מה יקרה אם ישמעו בקול ה', "עֲקֵב תִשְׁמְעוּן", או אם לא ישמעו בקול ה' – סיבה ותוצאה.

עם ישראל "ממלכת כהנים וגוי קדוש". קיבלנו עלינו את התורה. שם, מביא ה'תנא דבי אליהו הקדוש, ארבע מאות שנה ניסה לשכנע את האומות, הוא היה נביא, לקבל את התורה, ולא קיבלו. בסופו של דבר רק עם ישראל אמר "נעשה ונשמע" וקיבלנו את התורה. בזכות זה העולם מתקיים. אם לא, הוא היה מחזיר את העולם לתהו. הוא לא ברא עולם סתם. הוא רוצה עולם מתוקן, לתקן עולם במלכות שד"י, קיום תורה ומצוות ומעשים טובים והשראת שכינתו בעולם הזה. ומאז שאנחנו קיבלנו על עצמנו – צריך לקיים.

היות שעברו כמה אלפי שנים ולא בכל דור ודור התורה עברה מהורים לילדים, לנכדים, לנינים ולבני נינים כמו שצריך, לפעמים איזה דור אחד פספס או התרחק, אז חוטפים מכות עד שכולנו נחזור לעבוד את ה', כי בשביל זה נבראנו – לעבוד את ה'.

זהו. כל הענין זה או לשמוע, "עקב תשמעון", או לשמוע בקול ה' יתברך – או חלילה להבדיל לשמוע בקול היצר הרע הפרטי והכללי. 'הפרטי', זה היצר של כל בן אדם שנלחם בו ומנסה להחטיא אותו. 'הכללי', זה השט"ן, מלאך גדול שמנסה להכשיל את עם ישראל.

והתפקיד של עם ישראל הוא להתגבר על שניהם.

פחות בעבודתו יתברך, ועד שהוא מורד – שזו המטרה, זו המטרה של היצר.

זה כמו שהיה בחטא עץ הדעת טוב ורע. בהתחלה זה התחיל עם כמה דיבורים של הנחש הקדמוני שדיבר עם חוה, והיא במקום לברוח ממנו וללכת להיות ליד בעלה המשיכה לדבר אתו, עד שהיא נפלה, עד שהיא הפילה את אדם – מלכודת, עוד מלכודת, עוד מלכודת, ו'ביי ביי' – גורשו מגן עדן, וגם כל הדרגה הרוחנית שהיתה להם הסתלקה מהם. מאד, מאד מפחיד.

"הַסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל". כל הזמן בן אדם צריך לבדוק אם "הסתרת פניך" – "הייתי נבהל". בסוף אם בן אדם לא "הייתי נבהל", בסוף הוא כבר לא יודע שהוא בהסתר פנים בכלל, בהסתר בתוך הסתר, הוא בכלל לא יודע כלום. ה' יעזור.

לכן אנחנו מפיצים את 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן, לזיכוי הרבים – שכולם יהיו להם את הכללים, שיוכלו להבין את המציאות, יוכלו להלחם, להדבק באבא שבשמים, ולא להדבק ביצר הרע, במדות הרעות ובדעות הכוזבות ובכל הטמטומים שיש בלי סוף.

כל העולם הזה מלא בטמטומים עד שיבוא משיח ויטהר פה את הכל. בינתיים אנחנו למטה למטה, האדם לא יודע בין ימינו לשמאלו כלום. אה, אבל הוא חושב שהוא יודע הכל... זה המצב הרדוד שלנו. ה' יעזור וירחם עלינו שנעבוד את ה' באמת כראוי.

ולכן ההסתכלות שלנו על המציאות היא הסתכלות מלחמתית, כי כל החיים הם מלחמה – בין טוב לרע, בין ה' יתברך לבין הסטרא אחרא, בין התורה לבין הפך התורה.

וצריך לשמוע את היצר הטוב, לא להשתיק אותו, להגיד לו 'תשתוק, אני רוצה לשמוע את היצר הרע, זה יותר מעניין' – לא, זה לא מעניין, זה גועל נפש, לא לשמוע לו, לשמוע רק ליצר הטוב. ככל שאתה תשמע יותר ליצר הטוב, יהיה לך קל יותר: 'הו, איזו קדושה, איזה יופי', 'הו, איזו קרבה לה' יתברך'. אולי תזכה לרוח הקודש, אולי תהיה צדיק עליון, איזה יופי.

אם מתחילים לשמוע ליצר הרע, הוא גומר לאדם את החיים, את העולם הזה ואת העולם הבא, הופך לו את הכל. בסוף בן אדם לא מבין איך הוא היה ליד הקדושה, צמוד לקדושה, ופתאום מוצא את עצמו בג'היג'יהנס, בתוך הגהינום בתוך החיים, רחוק. "רְחוֹק מִיִּשְׁוּעָתִי דְבָרִי שְׁאֵגְתִּי". נורא ואיום. נורא ואיום. נורא ואיום.

אז צריכים להיות יראי שמים מאד מאד מאד, כמו שהוא אומר כאן בפרשה, לא לרצות לעשות הפך רצונו של ה' יתברך, לא לאכזב אותו, להתבייש מאד. אם בן אדם נכשל במשהו – שיבכה, שיבקש סליחה, שיתבייש. ואז ה' יתברך סולח לו. ואז הוא עולה לדרגה גבוהה יותר, של בעל תשובה.

"מקום שבעלי תשובה עומדים, צדיקים גמורים אינם עומדין", בגלל שהבעל תשובה יודע מה הטעם של העבירה, הנפילה, הסתלקות האור, טמטום הלב, טמטום המוח, גלות הנשמה, הוא יודע את כל הכאב והצער, הריחוק והחושך המזעזע. צדיק שאף פעם לא חטא, הוא לא טעם את כל זה,

כך שכשבן אדם עושה תשובה באמת: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה תשוב ה"א – אז הוא באמת בעל תשובה שלם, עד כדי כך שמשמים מעידים עליו שהוא בעל תשובה שלם, עד כדי כך שבן אדם יכול לזכות שה' אומר לו שמחל לו על כל עוונותיו.

'לא', יגידו, 'זה רק בדורות ההם. בדור הזה זה לא יכול להיות' – לא, זה גם בדור הזה. אין, זה לא קשור לדורות, זה קשור לעבודה שבן אדם עושה. בן אדם מתאמץ לעבוד אותו באמת? ה' יתברך שמח מאד – אדרבה, בדור כזה עוד יותר. ברור. ברור.

"מָאֵד מָאֵד הָיָה שָׁפַל רוּחַ, שְׁתַּקֵּנוֹת אֲנוֹשׁ רָמָה". אז צריך לשמוע בקול היצר הטוב ולא לשמוע בקול היצר הרע.

אתה רואה בן אדם שהיו לו פאות, פאות – אופס, אין לו פאות. היתה לו ציצית – אופס, אין לו ציצית. היתה לו כיפה. אה, כבר אין לו כיפה. שמר שבת. אה, עכשיו הוא לא שומר שבת. אכל כשר. אה, עכשיו הוא לא אוכל כשר. וכן הלאה. הנה המדרגות של ההדרדרות.

הדברים האלה הם כביכול חיצוניים – אבל לא, זה לא חיצוני. חיצוניות של קדושה, זו פנימיות. המראה של האדם, הלבוש שלו, הדיבור שלו, ההתנהגות שלו – הכל מעיד עליו, מעיד עליו מי הוא, מה הוא, במה הוא בוחר.

טעות, כל אחד יכול לעשות טעות, כי בן אדם הוא לא מלאך. אבל "כִּי נִפְלָתִי קָמְתִּי", מיד – אז היצר לא יכול לטרוף אותך כי אתה לא הולך אתו. עשית טעות – בקש סליחה, תתחיל מהתחלה. כמו שאומר רבי נחמן, כל הזמן צריך להתחיל מהתחלה. תתחיל מהתחלה. לא להתיאש.

אבל להלחם, צריך להלחם. אי אפשר בלי להלחם. רק תתפלל לה' 'תציל אותי. תציל אותי', זה לא מספיק. הוא רוצה שכשאתה רואה את היצר הרע בא – תברח ממנו, תלחם בו, תגרש אותו, שלא תשמע לו.

לא מספיק לצעוק – צריך גם להתפלל – אבל זה לא מספיק, צריך השתדלות. את זה כבר אמרו גדולי עולם, גדולי עולם אמרו את זה, כמו הרמח"ל הקדוש.

כן, אז זה הענין. צריך לשמוע ללב. אני כל הזמן מקשיב ללב: הלב שלי רגוע או לא? יש שמה אור, או הסתלק חלילה האור? מה שעשיתי היה נכון או לא? מה שאמרתי היה מדויק או לא? איפה טעיתי? כל הזמן אני חושב איפה טעיתי, במה טעיתי, איפה עשיתי לא נכון, איפה הטעה אותי היצר הפרטי הכללי – כל הזמן, כל החיים ככה, כל רגע, כל רגע ורגע.

בדקה הזו עשיתי מה שהייתי צריך לעשות, או שבזבזתי את הזמן או עשיתי משהו לא נכון? המלה הזו שהוצאתי מהפה – היא מהקדושה, היא נכונה או חלילה הפוך? האם מה שאמרתי לאדם הזה עזר לו או פגע בו? לך תדע. וכן הלאה. האם עכשיו אני צריך לתת צדקה או ללמוד תורה או לשמוע צרות של בן אדם או לעשות משהו אחר?

בן אדם צריך להיות במודעות עצומה לכל הקומה שלו, וגם של בני ביתו. תדריך אותם בעבודת ה' בטוב טעם ודעת, בנועם, באהבה – אבל להדריך אותם.

אתם חושבים שהתורה עוברת בירושה? לא. יראת שמים עוברת בירושה? לא. שום דבר לא עובר בירושה. אנחנו צריכים "ושננתם לבניך", ולתת להם דוגמה אישית, להאיר להם את העיניים אם הם מתחילים לטעות. במיוחד קשה מאד בגיל ההתבגרות בדור הזה – גיל ההתבגרות הוא מרגע שבו אדם נולד, כבר יש לו יצר כמו בן ארבעים מדור אחר... אז צריך להשקיע בילדים, להקריא להם את הספר 'דרך עץ החיים', שידעו את העבודה, שידעו לזהות את האויב, שלא יגררו.

כשהייתי ילד בחוץ לארץ ההורים לקחו אותנו לאוקיינוס. אבא אמר: 'תשמע, אתה מנסה להכנס למים – הגלים מכים אותך החוצה. אבל ברגע מסוים, אם אתה תעלה מעל הגלים ותעבור אותם, הם ימשכו אותך פנימה ולא תוכל לצאת'. פלא פלאים, אה? בהתחלה הים מוציא אותך החוצה, אבל אם אתה מתעקש הוא בסוף לוקח אותך פנימה. "בדרך שאדם רוצה לילך, בה מוליכין אותו" – אם אדם עובר איזה גבול, הוא כבר בצד השני, עכשיו לך תצא משם.

אפשר לצאת משם. מה אמר לי אבא? 'תשכב על הגב ותנשום ואל תילחם עד שהים יוציא אותך מעצמו'. מי שיכול להחזיק, אולי זו עצה טובה, אני לא יודע. זו בטח עצה טובה בעבודת ה' – לא להכנס ללחץ, להתבטל, כן? לצוף זה להתבטל לפני ה', לצפות לישועתו. "בְּתַחֲבֹלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מִלְחָמָה". לפעמים בן אדם אם יתחיל להתוכח עם היצר, הוא יגמור אותו יותר. לפעמים צריך "דֹּם לָהּ" באמת, לשתוק, לחכות עד יעבור זעם, ואז כבר יוצאים מהברוך.

צריך להיות מודעים לזה שיש מדד של האור הקדוש בלב: אם יש ירידה, אם בן אדם עצוב במקום להיות שמח, אם בן אדם מלא דאגות במקום מלא אמונה ובטחון, אם בן אדם מבזבז את הזמן או עושה שטויות, מדבר שטויות, אם אפשר לטמא אותו בשניה בלי שהוא מגיב – כל זה מראה שהמצב שלו לא משהו.

לא נורא, צריך לבנות את כל ההגנה, ההגנה הרוחנית, וההתקפה הרוחנית על היצר, כמו שאומר בעל התניא הקדוש, כן? יש ענין של לתקוף את היצר הרע, לתקוף אותו, "לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע".

זו עבודה, אין בלתה. אי אפשר בלי ללכת ב'דרך עץ החיים'. חייבים את זה. זו הדרך – להלחם, להדבק, לברר, לקום מהנפילה, לזהות את המלכודות, כל הזמן, באינטנסיביות, כל הזמן. ככה יש סיכוי, יש סיכוי שכן אדם יהיה צדיק וישמח את הבורא יתברך, והיצר לא יגמור אותו. בשניה הוא גומר אותו, בגאווה, בכעס, בתאוות, בדמיונות, בשגיונות, לא חסר.

ככל שאנחנו מתקרבים לסוף התיקון המלחמה גדולה יותר. אנחנו גם רואים את המלחמות בכל העולם, מי שיער ומי תאר לעצמו, כמו שכתוב, כן? שהאומות מתגרות זו בזו, והמלחמה שבתוך האדם עצמו, ובתוך ביתו, ובכל מקום.

צריך לעבוד מאד מאד על הענוה ועל אחדות מעל טעם ודעת. עם ישראל צריך להיות "כאיש אחד בלב אחד", ואז

ה' מציל אותנו, גם אם אנחנו לא מושלמים. אבל אם יש שנאת חנם – נחרב על זה הבית, רחמנא לצלן.

ואיך נגיע לזה? רק על ידי העבודה הזו של 'דרך עץ החיים'. זו עבודה רצינית.

הספר הזה 'דרך עץ החיים' הוא ספר קטן. תקראו אותו בשעה וחצי. תורידו אותו מהאתר בחינם. וזה כבר נותן את הדרך בתמצות.

אחר כך יש לנו גם הרבה ספרים, שתורידו מהאתר, הרבה שיעורים, כולם כדי לחזק את עם ישראל. בן אדם מתחבר לזה – ה' יעזור.

לא משנה לאיזה חוג אתה – שייך, ברסלב, חב"ד, ליטאי, חילוני, זה לא משנה, אם תקרא, תעבוד – ה' יציל אותך. כולנו צריכים את זה. זו הצלה, הצלת הפרט והצלת הכלל והצלת כל העולמות כולם. לא ראיתי משהו אחר חוץ מהדרך הזו, שהיא מיידית. כל הזמן להיות ערני, מה קורה, מי מוליך אותי, מה קרה לי היום, מה עשיתי לפני דקה, מה אני אעשה בדקה הבאה – מפת הקרב.

זה נקרא "והיה עקב תשמעון", צריך לשמוע. אם בן אדם רוצה לשמוע, הוא ישמע, הוא ישמע. כן, "בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה". ולמה אנחנו לא שומעים את זה? אה, כי אנחנו לא עושים את הכלי לשמוע את זה. אם נעשה את הכלי, אנחנו נשמע.

אתם יודעים, הבעל שם טוב הקדוש רבנו האהוב היה שומע כרוזים של מעלה. למה? כי הוא עשה את העבודה לשם שמים, אז ה' זיכה אותו. כל אחד יכול! כן, כל אחד יכול, אפילו אם הוא בן אדם פשוט ה' יכול להוסיף לו עוד רוח משורש גבוה יותר ונשמה ולהעלות אותו כמשה רבינו. "בָּא לְטָהָר – מְסִיעֵין אותו", עוזרים לו, נשמות של הצדיקים מתעברים בו. "בָּא לְטָהָר – פותחין לו", פותחים לו את שערי הגיהנום, זה אני אומר, רחמנא לצלן.

אז העיקר כמו שאמרתי – להיות נקיים, טהורים, קדושים, בעבודה שאינה פוסקת למען שמו באהבה. וככה אפילו אם תלמדו פסוק אחד כל היום – יהיה לזה כח של קדושה. מבינים?

אם אין "סור מרע", איזה "עֲשֵׂה טוֹב" יש לך? ה' יתברך מקפיד מאד על "סור מרע". תקראו כל יום ב'תנא דבי אליהו' הקדוש פרק אחד, ותראו איך תהיו קדושים. יהי רצון שכולנו נזכה ויבוא במהרה משיח צדקנו ויגאל אותנו גאולה שלמה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את 'דרך עץ החיים' בכל זמן ובכל

מקום לזיכוי הרבים למען שמו באהבה.

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך!

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

מתוך נפשי – ניצוצות של אור ובירורי אמת

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י"ט אב תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

- א. אם כואב לך – התמזג עם הכאב! אל תמרוד. אל תתמרמר. זהו מסר אישי מהבורא, כי אותך הוא אוהב ומזכך. אך אם קשה לך, אמור: 'אבא, כואב!' והוא יחליט אם להרפות.
- ב. האדם אינו יכול לברוח מהתיקון שלו, כי התיקון עמו לאן שיפנה. הוא יצוף וידרוש את שלו.
- ג. עצור רגע והתבונן: לאן פניך, ומה הם מעשיך – אתה עולה או יורד?
- ד. אני אוהב אותך, לכן אני מעיר לך. אם תוותר עלי – אשתוק. אך תפסיד חבר אמת, ולדרכך תלך.
- ה. אולי תמצא, ואולי כבר לא תחוש, כי לחושך מתרגלים. ורבים התירוצים. אני לא נואש. עוד נפגש ונדבר מלב אל לב.
- ה. מה שבאמת יקר – מאוס וזול בעיני הבריות שבהבלים עסוקות ואשר טחו עיניהם מראות.
- ו. "האמת נעדרת" – 'עֲדָרִים-עֲדָרִים'. זהו עונש. זה לא פרס. האמת נעלבה כי לא חיפשו אחריה. לכן נעלמה.
- ז. בעולם השקר, הזול הוא יקר, והיקר זול ומזולזל.
- ח. כמה סבלנות יש לבורא עולם! כמה ארך אפים לפניו! עד שנתעורר ונתקן, ולא נמרוד או נתחצף, נלך בדרכו בשמחה, ולא ניפול לעולמים.
- ט. לעתים אדם מרמה את עצמו, ודורש שתסכים עמו. אל תסכים! אם אין ברירה, התחמק.
- י. אם תאמר לו את האמת, הוא יקבל אותה? אם כן, זו מצוה. אך אם הוא בועט – זו הבעיה שלו, לא שלך.
- יא. אם אבדה לך הדרך – צעק הצילו! אל תוותר. התפלל עד שה' ית' ירחם.
- יב. עשה תשובה. זו תרופה לכל מכה.
- יג. אם יש בך שפע רב – חלק אותו לאחרים, ובתנאי שהשפע כשר. זכה עמו את הרבים.
- יד. ישנם אנשים שעברו בזיון קטן והתמוטטו. ישנם אנשים שעברו בזיונות עצומים, והתחזקו. מה הסוד? האמונה והמלחמה, וה' כחמה!
- יז. הבזיון מכפר. אך אל תחפש בזיונות, חבר. ואל תביאנו לא לידי נסיון ולא לידי בזיון.
- יח. אם בן אדם מאכזב, זהו סימן שלא היתה לו זכות.
- יט. העוונות מטמטמים את האדם. הם גורמים לו לראות זכות לעצמו, וחובה בכולם.
- כ. להגיד את האמת – יש לזה מחיר. לא להגיד את האמת – יש לזה מחיר כביר.
- כא. אחיתפל שתק, ולבסוף נחנק.
- כב. אם אדם פועל מתוך לחץ חברתי, הוא ימצא את עצמו עושה מעשים שאינם לפי דרגתו.
- כג. הצדקה ממתיקה את הדינים. וממנה כולם נהנים, הנותן, והמקבלים.
- כד. הנפש אינה מפסיקה רגע לערוך בירורים, לתקן ולהעלות את הניצוצין הקדישין.
- כה. אתה רגיל לאור – אז האור כבר אינו מאיר?
- כו. אתה רגיל לחושך, ועמו אתה משלים?
- כז. אתה בהסתר, ואינך רוצה גילוי פנים?

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו ית'!

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!